

7de Valgkreds har jeg kun et lille Opgør. Jeg synes ikke, det er værd, vi diskuterer Personer nu i saa sen en Nattetime. Men hvis jeg vilde sige til det ærede Medlem, som er en høflig og galant Mand, at hans Stilling her i Tinget havde hverken været til nogen Fornøjelse for ham selv eller for nogen anden, mon han saa vilde anse det for en Høflighed? Jeg tror det ikke. (*Fraenkel*: Paa Baggrund af en anden Stilling). Ja, det ærede Medlem har jo haft en anden Stilling, saa vidt jeg ved, og han har maaske ogsaa andre Stillinger i Øjeblikket; men jeg taler altsaa om det ærede Medlems Stilling som Folketingsmand. Det ærede Medlem talte om en Mands Stilling som Embedsmand og sagde om den vedkommende noget lignende som det, jeg her siger om det ærede Medlem: „Jeg kan kun sige om den tidligere Generaldirektør for Skattevæsenet, at hverken han selv eller nogen anden har haft nogen Fornøjelse af hans Forflyttelse“, nemlig fra at være Chef for Statistisk Bureau til at være Generaldirektør for Skattevæsenet. Det var det, jeg protesterede imod, fordi jeg mente, at baade Generaldirektøren selv, hvad der for Resten var irrelevant i dette Forhold, og andre, især de Ministre, under hvem han har arbejdet, havde haft megen Fornøjelse af, at han har været paa den Plads, og ikke alene Fornøjelse, men Fordel, fordi han støttede dem i deres Virksomhed. Det antydede jeg ved at sige om ham, at han var en loyal Embedsmand; at han er en Gentleman, behøver jeg ikke at sige i denne Forsamling.

Det var et lille Spørgsmaal. Men det ærede Medlem var ogsaa inde paa det Petroleumsspørgsmaal, vi nu har hørt det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) omtale med saa megen Iver og Veltalenhed, og jeg forstaar dette, thi — det er der vel ikke noget ondt i at sige — det er ogsaa et Agitationsspørgsmaal for ham, foruden at hans Hjerte naturligvis banker varmt for Fiskerne. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde diskutere baade det socialistiske Program og Odense-Programmet med ham. Det vil jeg nu ikke gøre her efter Kl. 12 om Natten. Jeg havde Lyst til at svare ham de Ord, som hans Lærer — hvis jeg tør benævne ham saaledes, jeg haaber, det ærede Medlem har studeret ham — Karl Marx har sagt om Programmer. Han har sagt, at han vilde give al Verdens Programmer for en

eneste Bevægelse i Folket. Hvis jeg tør omsætte det til, hvad jeg selv vilde sige derom, er det dette: Programmer spiller ringe Rolle for mig, det, man kan udrette i en Sag, er det eneste gode. Naar det ærede Medlem sagde til mig, at det var urimeligt, at jeg havde bebrejdet ham, at han brugte Ord og holdt Taler i denne Sag, for der var jo ikke andet at gøre her i Rigsdagen end at holde Taler og bruge Ord og paavirke Folks Sind, saa er naturligvis den Tanke mig ikke fremmed, men jeg troede dog, man kunde gøre noget andet her i Rigsdagen end at holde Taler: nemlig gennemføre Forslag, træffe Foranstaltninger, beskæftige sig med Livets Realiteter. Naar det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds bebrejder mig min negative Stilling i dette Spørgsmaal, maa det erindres, at denne Stilling har været dikteret af den Betragtning, at naar der forlangtes, at der nu og straks — og det var dog Meningen med det ærede Medlems Ord, det var noget nær at sætte Regeringen en Kniv for Struben — skulde gøres noget for Fiskerne, og naar det var min fuldkomne Overbevisning, at det var umuligt nu her i Landet at skaffe Petroleum billigere til den Brug, Fiskerne skal gøre af den, saa maatte jeg hellere svare straks: Jeg tror ikke, det er muligt, jeg anser det ikke for opnaaeligt for et lille Land som Danmark at udrette noget paa et Omraade, hvor store Lande intet har kunnet gøre. Det ærede Medlems Stilling overfor mig var til at begynde med den at sige — vi er nemlig uenige om, hvad der er sket i Europa —: Overalt gør man noget, i de store Lande og i de smaa Lande tager man fat paa dette Spørgsmaal og udretter noget, hvorledes kan saa den danske Regering, hvorledes kan Danmark være bekendt ikke at være med til denne Bevægelse? Dertil svarede jeg: Der er ikke i denne Forstand udrettet noget nogetsteds i Europa paa en saadan Maade, at man virksomt er traadt op imod det store Olie-selskab, undtagen der, hvor Landet selv producerer Olie. Hvis dette var Tilfældet her, hvis der sprang Oliekilder paa den jyske Hede, saaledes som de springer i Rumænien og Galizien, tror jeg nok, vi kunde tage Kampen op, for naar vi havde vort eget at henvise til, var det ikke saa vanskeligt at undvære det fremmede eller i alt Fald at sætte strenge Love og Betingelser for det fremmedes Indførsel. Jeg er altsaa slet ikke enig med det ærede